

INFORMACYA

O FUNDACYI BIBLIOTEKI

J. W. Jmci Xodca

JOZEFA JĘDZEJEWICZA

ZALUSKIEGO

BISKUPA KIJOWSKIEGO

Roku 1761.

9.109.109 $\frac{7}{56}$

INFORMACYA

O FUNDACYI BIBLIOTHEKI

J. W. Jmci Xiędza

JOZEFA JĘDRZEIA

ZAŁUSKIEGO

BISKUPA KIJOWSKIEGO

Roku 1761.

XVIII. 2. 1433

~~2794~~

iąże Biskup Krakowski s. p. widząc, że Rodzony JEgo, Referendarz na ten czas Kóronny *amore boni publici, & studio propagationis literarum* w Oyczyźnie Naszey, będąc za granicą przez siła lat, *omnem curam impendit, & super impendit* ażeby z całej Europy zprowadzonemi wielkim sumptem Xięgami z bogacił swoię Bibliotekę, a potym ją *in publicum perpetuumq;* zostawił *usum;* takó nauki, y umiętności w następujące wieki przygotowany Magazyn; przykładając się do projektu Braterskiego ustąpił za żywota Pałacu swego, *quondam* Daniłowiczowskiego, gdzie te skarby były, y są dotąd złożone, ale bez żadnego zapisu. Mamy w ręku dawny testament Xiążęcia, w którym wszystkie trzy swoię Pałace; przy Kapucynach, na Krakowskim Przedmieściu, y na Pradze, tudzież dwie kamienice przy Karmelitkach, z placami, a nie mniej *Falenty, y Okęcie* pro *dote* Biblioteki naznaczył. Gdyby tedy był tę swoię imprezę do skutku przywiódł, zapewne byłby się stał Fundatorem Biblioteki publiczney, ale pod niebytność Jmci Xiądza Referendarza w Polsce, Roku 1755. 56. 57. podmieniał intencye, w ostatniey chorobie będąc, cały Testament przeformował inaczey, te Maiętności, y Pałace oprócz iednego przy Kapucynach od uprojektowaney Fundacyi oderwawszy, y donacyi w Grodzie Krakowskim nieczeszawszy, żadney *favore* Biblioteki nieuczyniwszy transakcyi urzędowney, *fatis-cessit.*

Była za tym kwestya wielka po Iego śmierci, o Iego Testamencie, Rodzeństwo Iego *in quatuor capita* podzielone, pod które cztery głowy, miesciło się Osob 21. to iest.

1. Jmc. X. Biskup Kiiowski.
2. Jmc. X. Sufragan Płocki.
3. Jmc. Pan Ossolinski Kafztelan Gostynski z Zoną Xcia rodzoną Siostrą.
 - Jmc. Pan Starosta Drohicki z Zoną.
 - Jmc. Pan Starosta Suleiowski.
 - Jmc. Pan Kuszel Stołnik Podlaski z Zoną.
 - Jmc. Pan Karczewski Starosta Liwski z Zoną.
 - Xiąże Lubecki z Zoną.
4. Jmc. Pan Lanckoroński Starosta Rawki z Zoną.

Jmc. Pan Offolinski Starosta Nurcki z Żoną.

Jmc. Pan Rostworowski Starosta Czerski z Żoną.

Jmc. Pan Stadnicki Stolnik Podolski z Żoną.

Widząc tam *enormem Juris Naturæ læsionem*, że Jch pominąwszy bliższych bo Rodzonych czy z Rodzeństwa pochodzących, uczynił S. P. Xiążę dalszych bliższemi Sukcesyji tak znaczney, *mutuis sumptibus convenerunt in unum*, i zabierali się *ad extrema*, pozazędzali dobra, pobrali intromisye, pozwy już powydawali.

Jmc. X. Biskup Kijowski chcąc jako Biskup, i głowa Familii bydź *Angelus pacis* Familij swoiey a oraz miarkując *dubium eventum* Prawa, i unkosztow, ktoreby z czasem mogły *absorbere* całą masę substancyi: a niegodziwe między Familią całą zostawic scyffe zawziętości, niesnaski, zapalczywości, i z Raiu zgody, uczynic niezgod piekło, lubo ze swoim uszczerbkiem(: bo gdy by się był Testament utrzymał, tedy procz swego działu, miał by być ieszcze nad to na Bibliotekę Pałac przy Kapucynach *cum attinentiis y summe 46^{tna} Gąskach*) *pretiò* zgody, iedności, i do brey harmonij, sakryfikował swoy awantaż i do zgody przyprowadził poroznioną Familią.

Jchmc tedy Synowcowie miarkując, że według Prawa niegodzi się *rebus immobilibus* dysponować testamentem, i że prawując się z Rodzeństwem S. P. Xcia Biskupa Krakowskiego straciliby podobno swoje własne, dochodząc sukcesyji z krzywdą *Juris Naturæ* uczynioney, przystąpili do zgody i kombinacyi, podług ktorey zostali się wprowadzić przy swych zapisach, ale pewną summę Rodzeństwu wyliczyć musieli; (tak i *mens* S. P. Xcia Biskupa Krakowskiego *non est defraudata in toto*, bo się dziedziczne dobra w Domu Żaluskich zostały) a tak przez tę transakcyą, którą podpisał J. O. Xzę Biskup Krakowski i J. W. Jmc Pan Marszałek Nad. Koronny Testament jest skassowany, a *consequentem* i fundacyą co do Biblioteki Xcia Biskupa Krakowskiego, y już Jmc. X. Biskup Kijowski został sam Fundatorem oney, *ex quo* Pałac przy Kapucynach testamentem naznaczony *pro dote* Jev, poszedł *in schedam*; wdziało się dostał Jmci Xiędzu Biskupowi Kijowskiemu, ale w summie 240. tysięcy *qua Successoriam* anie *qua Konfundatorowi* Biblioteki.

Widząc Familia cała *banc æquanimitatem* Jmci X. Biskupa

Kijowskiego, ustąpiła *spontè liberè* Jemuż Pałac Danielówczowski i z Xiegami S. P. Xcia Biskupa Krakowskiego *impinguando* tym sposobem dział Jego, a *in parte* też *velificando* intencyom S. P. Xcia Biskupa Krakowskiego, że chciał uczynić fundacyą Biblioteki, a nieuczynił, iak należało, w Grodzie.

Jmc X. Biskup Kijowski chcąc, aby fundacya Biblioteki *in perpetuum* *Et in ævum perennet* a profitując z przykładu Brata, że przez odwołkę transakcyi Grodowey, upuścił z rąk marnie *gloriam perennem* fundacyi tak zbawiennego dzieła, ustawicznymi prokrastynacyami, zwazając że bliżsi Jego ze Krwi *presumptivi Heredes*, nie Załuscy, lecz innych Imion, od Siostr Ossolińskiej i Lanckorońskiej idący, niechcąc kości rzuć między Parentelatami, z strony manutencyi Biblioteki, i wutrzymania Joy dyspozycyi, a czując się bydź smiert Inym i w leciech podeszłym w 59. roku wieku, dla ocalenia, i ubezpieczenia tey fundacyi *pro bono publico* uczynioney, nakłonił się na to, żeby sobie rezerwując *ad vitæ tempora usum omnium sine ulla exceptione omnem* Biblioteki, Pałacu, placow, i summy dysponował tą fundacyą tak, żeby w rękę iakich Zakonnikow *perennet in ævum* iako *depositum publicum*.

Ze zaś dać preferencyą wtey mierze XX. Jezuitom małuszne, y sprawiedliwe racye, a lubo się żaden fundator niepowinien explikować i Komu sprawować z swoich intencyi, to tu nizey kładzie dla objaśnienia procederu swego, imo Miał intencyą oddać Akademię Krakowskiey, ale na to trzebaby było uczynić fundacyą (: a Jmc X. Biskup nie jest *in statu actuali*;) przynamniey czterech osob, a do tego ta już miała ten fawor Familyi; kiedy Dziad Jego rodzony S. P. Olszowski Prymas, takąż uczynił fundacyą w Krakowie; Biblioteki Akademickney.

2do. Jezuitow preferował z wdzięczności jnnym Zakonnikom, bo u nich w młodym wieku szkoły traktował.

3tio. Sam miał intencyą w młodym 14. lat wieku zostać Jezuitą J. X. Biskup, i prosił się do zakonu w Rzymie 1718. samemu Generałowi *Tamburiniemu*, ale że się opponował, Oyciec (S. P. Woiewoda Rawski) niechciał go przyjąć, i wcale odmówił, z tym dokładem, że swego czasu choc nie Jezuitą, da-
leko

Ileko więcey pożytecznym bydź mogłby temuz Zakonowi w łaskach i protekcyi, ktorey potrzebuie *Societas*.

4to. Ludwik *Zaluski* Biskup Płocki Stryi Rodzony Jmci X. Biskupa Kijolskiego uczynił był donacyą Pałacu swego w Warszawie pod osobami, czy wiatrami nazwanego, Okęcia, i Falent majątności *favore Collegium* Warszawskiego że go zaś *fata prævenerunt*, niż approbacya tey fundacyi stanęła, nie przyszła do skutku mysl i intencya Jego, i tylko 30. tysięcy Zł: wzięli OO. Jezuitci na szkoły, ktore odtąd nazywają *scholas* czy *Gymnasium Zaluscianum*, Jmci X. Biskup Kijowski tedy mając swą Bibliotekę oddać *alicui Communitati*, wolał *favore* Jezuitow dysponować, żeby nadgrodzić tym sposobem ubliżenie, które się im stało przez nieutrzymanie się przy uczynioney fundacyi Stryiowskiej.

5to. Puszczaiąc w dyspozycyą tę Bibliotekę iakiemu innemu zgromadzeniu, a nie Jezuitom, trzebaby było *exnunc* uczynić fundacyą na trzy osoby przynajmniey, a J. X. Biskup przypierwiałtkach swoiey Godności Senatorskiej mając wielkie expensa, i wolać raczey Katedrze swoiey świadczyć *tanquam sponsæ suæ dilectæ*, znalazł ten sposob, że *nihil erogando ex peculio*, znajduie wdzięczność XX. Jezuitow, że bez żadney na Bibliotekę fundacyi, chętnie *assumunt onus*, przy Bibliotece konferwować zawsze cztery subiekt; i mieć ją zawsze otwartą oprocz Świąt, y N. d. dziel, we wszyst. ie dni powszednie.

6to. Jto nie małe *motivum* Jmci X. Biskupa że ze wszystkich Zakonow żaden nie celuie OO. Jezuitow w aplikacyi do nauk tak dalece, że się poznaią na skarbach, ktore im będą in *deposi- tam* konfidowane.

7mo. Już *Zaluskich* Jmień jest uznane za Fundatorskie u XX. Jezuitow. *Jędrzeia* Biskupa Warm. przez wymurowanie Kościoła w Pułtusku; Ludwika, przez fundacyą Missyi *Zeromiń- skiej*, y przez uczynioną (:iako wyzey:) fundacyą choć nie doszła, bo nie Jego była wina, a przecię 30. tyś: *summa cessit* na szkoły Warszawskie. J. X. Suffragana Płockiego, który tak piękny Kościół wystawił, i przy nim *Missionem Zaluscianam* fundował dwie mile za Pragą, na což tedy J. X. Biskup miał szukać gdzie indziey, mając domowych *Penates*.

8vo. Jezeliby smiere J. X. Biskupa miała zaskoczyć, przed wydoskonaleniem tey fundacyi, Jchmc XX. Jezuici są *in statu* oney dokonczenia w Fabryce zaczętey, i *de communi massa* wszyscy by złożyli się, coby nie mogły *præflare* inszych Zakonow Prowincye.

9no Zakon! Jezuitow iest po całej Europie zaszczerpiony łatwiejszy zatym będzie miała sposob Biblioteka publiczna na sprowadzenie Xiąg nowo wychodzących *ex omnibus oris urbis & orbis*, i choćby tylko Xięgami przez Jezuitow wydanemi była zbogacona, to już i znacznie, i coraz daley! *augeri* może iomó.} Ostatnia Racya, że Jmc X. Biskup Kijowski ma nadzieię, iż przez wdzięczność za tę Jego preferencyą nad inne zgromadzenia, XX. Jezuici Diecezji Kijowskiej w *Zytomirzu*. O *wruczu*, *Białocerkwi* i *Jurowicach* zapalą się ochotą tym większą *adminiculandi* onemu na *Missyach*, [które odprawiać zamysla po całej swojej Diecezji.

Czynią niechętni J. X. Biskupowi, i Jchmc XX. Jezuitóm nie ktore objekeye, ktorym te się daia solucye,

1mó. *Samze Jmc X. Biskup uznał Protektorow tey fundacyi Xcia Prymasa, Xcia Biskupa Krakowskiego i Xcia Biskupa Poznańskiego, post fata Xiążęcia ś. p. Biskupa Krakowskiego gdy chiał zaciagnąc sumnę na zapłacenie ruchomości w Pałacu przy Kaplicynach.*

2. To samo iest justifikacyą J. X. Biskupa, że życzył sobie utrzymać testament S.P. Btata, w którym Ci Protektorowie naznaczeni, ale że *successu temporis* ten Testament za zgodą Familij całej, *ex capite lesionis juris nature* był wcale annihilowany, już tedy wcale zupełna fundacya uprojektowana S. P. Xcia Biskupa Krakowskiego, Okazyą nie doycia tey fundacyi, nie był Jmc X. Biskup, który owszem przez ustawiczne nalegania o Grodową transakcyą; często się narazał, i inwidya na siebie *pro bono publico* zaciagał.

2do *Wszakże i Pałac u Xięgi zostawił S. P. Xcie Biskup Krak:* 2. zostawił Pałac, ale nie zapisał w Grodzie na Bibliothekę, a zatym że *de rebus immobilibus* nie mógł dysponować testamentem, toć y wtey mierze Jego fundacya upadła, a ten Pałac dostał się Jmci X. Biskupowi wdziele, Co Xięgami mógł dys-

po-

pónować testamentem, przetoteż zostały się na miejscu, ale tych Xiąg iak swoich, tak Biblioteki Króla Jana *Zotkiewskiego*, nie-
było nad puł trzecia tyśiąca sztuk, iako Jego katalog *edocet*.
Jto dwie Części tych Xiąg były zdefektowane przez liczne Kro-
lewicza Jakoba pożyczki na wieczne nieoddanie. A zaś Jmc X.
Biskup Kijowski sprowadził (: wielkim sumptem na sam tran-
sport, a dopieroż za Xięgi :) nadwakroć stotyśięcy woluminow;
ktoż tu nazwać się może ze dwóch Braci Fundatorem? czy star-
szy co obiecał a do skutku nie przywiódł donacyi, czy młod-
szy? co dał *effectivé* wszystko, co tylko miał, i część nawet
swoiey Sukcesji, łożąc summę za przedany pałac wziętą, na no-
wą przy Bibliotece Fabrykę.

ztio *Awszakże Summa na Gąskach ocalała przy Bibliotece?*

R. Ta ocalała, bo była w Grodzie zapisana *pro emolumento* Bi-
blioteki, ieszcze za żywota S. P. Xcia Biskupa Krakowskiego
i *hoc nomine unico* może się nazwać Konfundatorem, ale tu zno-
wu co za proporcya? prowizyi 2300. złotych roczney od sum-
my 46000. Kapitału, z summami erogowanemi przez całe zycie
od Jmci X. Biskupa Kijowskiego na stotyśięcy talerow bitych
4to.

*Po śmierci J. X. Biskupa Kijowskiego Biblioteka poy-
dzie in direptionem i co lepsze xięgi wyłownią Jezuici.*

R. Niegodzi się tak lekce ważyć Sumnienia Xięży, Kapłanow,
Zakonnikow *sine notâ* zyiących, a do tego rzecz niesłychana, że-
by kto sam sobie *furtivé* rzecz swoię włąpną wykradał. Jeżeli po-
śmi rei Jmci X. Biskupa Kijowskiego klucze mieć będą od-
tey Biblioteki Jezuici, i tam przy niey będą mieszkalí, a Biblio-
teka codzien będzie otwarta, toć każdy Jezu ta będzie miał
possejsyą, a kazdy zyiący człek będzie miał *usum fructum* Biblio-
teki. Ta objekcya mogłaby, (ale y tak niesłusznie) mieć miey-
sce, gdyby przy administracyi świeckiego Człowieka, któryby
mógł się dać przekupic zostawała Biblioteka, ale iak teraz *nec
verum nec veri simile*, i jest wcale *suppositio falsa, imo et injurio-
sa viris Religiosissimis* Widzielismy Biblioteki oddane do rąk XX.
Jezuicow po różnych miastach Europeyskich, a *Sacrofancti*
zmieysca nawet nie pozwalają xiąg ruszać, y tak w *Lugdunie*.
Bibliotheka Arcy Biskupa *Villeroy* odlączona od publiczney
Jezuickiey, ziednego konta nie godzi się przeneść na drugi,
ex quo fundator chciał ją mieć *indivisibilem, & sejunctam*.

Tenże zał on, też i 'tu będą obowiązki. Bardziej się w rękę XX. Jezuitow zachowa w całości Biblioteka, niż teraz nawet w rękę J. X. Biskupa, bo ten chcąc sobie kaptować wszystkich estymacyą i przyiaźń, siła pożyczyl kosztownych Xiąg (ba i teraz pożyczca ieszcze, ale tylko te co są duplikowane,) i czyni to, bo mu wolno swoim dysponować, a zaś po śmierci Jego pod exkommuniką żaden żyjący człek nie wyniesie. *Nisi Dominus custodierit Civitatem. frustra vigilat, qui custodit eam.* Ta Biblioteka pierwsza w Polsce publiczna, jest *Civitas Latii, Emporium scientiarum, Sapientiae Domus*, a zatym, już nie mówi się hyperbolicznie, jako nieśie inskrypcya Ratusza-Dwiońskiego:

Stet Dominus haec, donec fluctus formica marinos

Ebibat; ac totum testudo perambulet orbem,

Ale w Imieniu JEZUSOWYM dobra jest otucha, że *sub tali Patrocinio perennabit, in saeculum & in aevum.* Apokaliptyczny Baranek na Xiedze leżący pobłogosławi, y nie dopuści, aby kiedy *Sigillum* lokacyi mieyscowey nierozdzielney *violari* miało, przeciw intencyi Fundatora, który na świeczniku Biskupiey Dostoysci położony, Sam staje się Swiecą *dum aliis inserviando consumitur*, y który w tey mierze pilnym pokazał się bydz *únoszą* przy symboliczney w dwojakim nawet sensie devizie.

Sic vos non Vobis Vellera fertis oves.

IN-

I N S C R I P T I O

BIBLIOTHECÆ PUBLICÆ VARSAV:

Cum JOSEPHUS ANDREAS Junofza-Thabafz
Comes in Zaluskie Z A Ł U S K I,
Supremus Regni Poloni Referendarius,
Abbas Commendatarius

Fontaneti, & Affeffor Statuum Parlamenti Divionen: in
Burgundia;

Villariae Betnaci, & Confiliarius Praelatus honoris, Parlamenti
Nancerani in Locharingia;
Ac Vanchocenfis in Polonia.

Praepofitus Regiae Infignis Ecclefiae Varfavienfis, Cathedralis:
Cracovienfis Capitularis.

Berolinenfis, Bononienfis, Florentinae, Nanceianae, Petroburgenfis,
alia umque celebrium Scientiar. ac Bonarum Artium
Academiarum Socius Honorarius.

Nihil in hac vitâ optaverit magis, quàm de bonis omnibus, pro
fortunae fuae tenuitate, optimè mereri:

Hancece Bibliothecam,

In qua multò maximam aetatis partem tranfegit,
Libris optimae notae, cujusvis idiomaticis, ducentorum millium
propè voluminum, fumptu magno, curâ majori, constantiâ
maximâ, ex difjunctiffimis totius Europae terris,
Spatiò annorum XLIII. conquifitis,

Provisam.

In quâ diuturno ftudio hoc in primis didicit:

Mortalia Contemnere,

Et Ignorantiam Suam Non Ignorare:

In ornamentum Patriæ, Civiumque fuorum perpetuam utilitatem,
Publicam effe voluit.

Adolefcentibus illicium, Senibus fubfidium,
Otiofis fpectaculum, Occupatis diverticulum,
Studiofis negotium,

(1)

Condi-

Conditori gloriosum Monumentum.

Maximè verò eà propter, quò Fidei Orthodoxae
Et veterum Ecclesiasticae Disciplinae rituum documenta,
Linguis omnibus expressa,
Aliorumque librorum sacrorum multiplex copia, conservarentur,
Ad puram & incorruptam religionis doctrinaeque veritatem,
Perpetuà successione in Cunctos derivandam.

Celsissimus deinde Princeps

ANDREAS STANISLAUS-KOSTKA,

Comes in Zaluskie ZALUSKI,

Episcopus Cracovien. & Dux Severien.

Ordinis Aquilae Albae Eques,

Anno Reparatae Humanae Salutis MDCCXLII.

Ædem hanc totius Varsoviae veterrimam,
Pertinentem olim ad Illustrem, ZALUSKIIS sanguine conjun-
ctorum DANIELOVICIORUM familiam,
à vetustissimis Haliciae Regibus ortam:

ex quâ Matrem suam nactus est Magnus ille Poloniarum Rex,
JOANNES III. SOBIESCIUS:

in conspicuam istam molem transformari curavit.
Inque hunc locum editum, perlucidum, nec minus salubrem,
quam jucundum,

Fratris germani sui Bibliothecam transtulit,

Codices quoque addidit præstantes,

Ex JOANNIS III. Pol. Regis museo;

Andreae OLSZOWSKI, Regni Pol. Primatis, Avunculi sui,
bibliotheca suppellectile;

Nec non Andreae Chrysothomi, S. R. J. Principis, Episcopi
Varmien.

Et Ludovici Bartholomaei, Plocen. Antistitis, designati Gne-
snen. Archi Præsulis,

Patruorum suorum, summorum Domus ZALUSCIANAE
Luminum, litterario apparatu, collectos.

Tum etiam cimelia museoli sui adjunxit,

Ac censum annuum assignavit,

Unde

Unde huic thesauro incrementum quotannis sit accessurum.

Annò autem Redempti Orbis MDCCXLVII.

Regnante AUGUSTO III.

Principum hujusce atque omnis aevi Optimo,

Ne quid vel Civium commodo, vel Urbis decori deesset,
liberalibus disciplinis, & literis elegantioribus alendis
excolend sive,

hocce Musarum Delubrum aperuit.

Tandem JOSEPHUS ANDREAS ille ZALUSKI

E Supremo Regni Referendario,

Kiioviæ & Czerniechoviae Antistes,

Regni Poloniae Senator Purpuratus,

Assistens Solii Pontificii Prælati,

Albaeque Aquilae Torquatus Eques creatus,

Demortuo Celsissimo germano,

Aulam inferiorem, & Aedes undique contiguas, proprio aere con-
struxit,

Librorumque copiam immenso numero auxit.

Affidua verò operâ in dies adaugens.

Ne unquam, post fata sua hicce Thesaurus vel diripi, vel loco suo
moveri queat,

Vivus jam supremæ voluntatis suæ tabulas confecit,

Annò R. S. MDCCCLXI.

In quibus religiosè ac sanctè constituit,

Ut, eo ad Superos abeunte,

Haec Bibliotheca,

Cum omnibus Aedificiis, Hortis, Areisque suis,

Magnâ etiam Aede, erigendo novo Typographæo destinatâ,

Collegio Majori Societatis JESU Varlavienfi,

Sempiterno jure cedat,

Eò omninò pacto,

Ut hocce Eruditionis Sacrarium,

Omnibus ac singulis diebus ferialibus,

Ab ipsò matutino, ad vespertinum tempus,

Cuivis, vel legendi, vel videndi gratiâ advenienti pateat,

Atque

Atque à quatuor Ejusdem Collegii le&tiſſimis viris,
Certatim ejus cura in perpetuum agatur.
Opus vel Rege dignum nedum privato.

EPISTOLA

REVERENDISSIMI PATRIS GENERALIS Soc: JESU.
Ad ILLUSTRIS: EXCELLENTISSIMUM DOMINUM
EPISCOPUM KIOVIENSEM ZALUSKIUM.

Illuſtriſſime Excellentiſſime Reverendiſſime Domine.

Multa, & per amplia beneficia à liberali voluntate Illuſtriſſimæ Reverendiſſimæ Dominationis Veſtræ in Societatem noſtram derivata eſſe, eâ quâ deb. o animi lætitiâ, agnoſco in uno illo, at ſanè quàm maximo, præſtan- tiſſimo dono, quod recentè accepimus. In per amplia copioſiſſimâque Bibliothe- ca ſua [quæ non Urbis ſolum Varſaviæ, ſed totius Regni ornamentum eſt præ- cipuum] Provinciæ noſtræ Maſoviæ additâ nuperrimè, donotâque, additis etiam pluribus beneficiis, quæ ad eandem Bibliothecam dotandam, & in ſuo de- core, atque ordine perpetuo conſervandam ex ſua ſapientiſſima providentia, adjicienda putavit, Illuſtriſſima Reverendiſſima Dominatio Veſtra, So- cietatem noſtram, & anxie & ornavit. Donum enim ejusmodi quàm ho- rificum nobis eſt, nemo non videt; quàm liberale, præ oculis eſt, eritque omnium; quàm vero ab eximio publicæ utilitatis amore, & erga Societatem noſtram opti- me voluntate profectum, nos tum ex ejusdem doni magnitudine, tum ex pluri- mis aliis beneficiis, tum ex conſtanti, veterique Animi ſui erga Ordinem noſtrum ad hæſione intimis animorum ſenſibus percipimus. Quod ſi per Amplitudinis Ve- ſtræ modèſtiam licet, addam etiam permagno nobis honori eſſe à Præſule iſtius in Eccleſia, & Regno Poloniæ dignitatis, meriti, auctoritatis, eximieque San- ctitatis, & doctrinæ Societatem noſtram ſoveri, augeri que beneficiis. Id quod ad præſentium malorum noſtrorum levamen à Divina Bonitate proviſum eſſe perſpi- cue videmus. Quare eandem piſſimam Dei Bonitatem, quæ Illuſtriſſimam Re- verendiſſimam Dominationem Veſtram nobis ita benignè ſaventem voluit, & Provinciæ Maſoviæ Fundatorem munificum conſtituit, cum tota Societate e- nixis votis precabor, ut Eam nobis diu incolumem ſervet, rebusque præſperis au- geat: nihil eſt enim ita felix jaſtumque, ac Amplitudini Veſtræ optatum, quod non Ipsi ex animo obligato precer, optemque. Hanc meam totiusque Societatis ſibi devotam voluntatem Excellentiſſima, Reverendiſſima Domina- tio Veſtra benevole accipiat quaſo, cum gratiis, quas Benevolentia & liberali- tati ſuæ debeo, ac reddo. Roma Die 22. Auguſti 1761.

Illuſtriſſimæ, Excellentiſſimæ, Reverendiſſimæ Dominationis Veſtræ,

Humillimus & obligatiſſimus Servus
Laurentius Ricci.

